

TENTO DEN SE TOTO PÍSMO NAPLNIL

Zůstaňte stát, pokud můžete, zatímco skloníme své hlavy a vyslovíme modlitbu.

² Drahý nebeský Otče, jsme dnes večer vděčni za tuto další příležitost, že můžeme přijít a předkládat toto slavné evangelium Ježíše Krista. Děkujeme Ti, že On stále zůstává tentýž večera, dnes, a na věky. Děkujeme Ti za tyto lidi, kteří se zde shromáždili za tohoto studeného počasí, stále čekající, hledící a věřící, že nám bude něco zvláštního dáno od Boha. Přicházíme s touto nadějí, Pane, na každé shromáždění. Děkujeme Ti za bohoslužby, především večer, v modlitebně; děkujeme Ti za bohoslužbu zde, minulý večer, a za dnešní bohoslužbu v modlitebně. Těšíme se na to, co máš pro nás dnes.

³ Otče, víme, že kdokoli, kdo je schopen pohybovat rukama, může listovat zpátky stránkami Bible, ale je zde jediný Jeden, Kdo To může udělat živoucí a skutečné a to jsi Ty. A, Otče, očekáváme, že to uděláš dnes večer. Požehnej nám. Naše srdce jsou plná radosti, když vidíme, jak se blíží doba, kdy se s Ním potkáme, tváří v tvář, s Tím, kterého jsme milovali a pro kterého jsme žili.

⁴ Mnoho nových obrácení, Pane, se událo. Dozvěděl jsem se, že velký zástup, čtyřicet nebo padesát, byl pokřtěn ve Tvé Jméno, ráno, z bohoslužby minulého večera. Ó Bože, prosím, pokračuj, my se modlíme, dokud každé předurčené Semeno Boží nespátrí Světlo evangelia a nepřijde do ovčince.

⁵ Žádáme Tě, abys nás dnes večer skryl za Slovem; oslep nás vůči věcem světa a učíš, ať spatříme Ježíše. Ať mezi námi dnes večer proběhne zkušenost z Hory Proměnění, abychom neviděli nikoho kromě Ježíše. Žádáme Tě o to Jeho Jménem a pro Jeho slávu a na důkaz Jeho evangelia. Amen.

Můžete se posadit.

⁶ Teď jen obrátíme tento mikrofon nebo tento stůl mírně do strany, pokud to bude v pořádku, tak abych viděl obě strany obecnstva. Doufám, že se mi správně povede přemístit ty mikrofony. Fajn, malý moment.

⁷ Dnes večer zdravíme z této hlavní posluchárny naše přátele v Arizoně, Kalifornii, Texasu a po celých Spojených státech díky telefonům, proto věříme, že nám Bůh požehná.

⁸ Slyšíte, vy tam vzadu vlevo v tom—tom hledišti? V pořádku, teď zkontrolují telefonní systém, abychom se přesvědčili, že pracuje.

⁹ Jste dnes večer všichni šťastni? [Shromáždění: „Amen.”—vyd.] To je dobré! A tato strana? [„Amen.”] Amen. Jsem tak rád, že vidím, že všichni pohodlně sedíte.

¹⁰ Zítřka večer, jestli bude dav růst, budou také přímé telefony. Teď jsou zde některé. Myslím, že je jich několik dole v modlitebně.

¹¹ Zítřka ráno nebudou moci být bohoslužby v modlitebně, protože . . . bude tam zahradník a bude zdobit kostel pro svatbu na zítřejší odpoledne. Proto ty—ty ranní bohoslužby přemístili do kostela bratra Ruddellse, jednoho z našich společníků, tam nahore po té—té dálnici šedesát dva. Bylo to už oznámeno? [Bratr Neville říká: „Ano.”—vyd.] Bylo to už oznámeno. A pokud to tam bude přeplněné, vezmeme zbytek a pošleme dalšího kazatele k bratru Junioru Jacksonovi dolů do Clarksville. Důvod, proč to bude u bratra Ruddella, je ten, že je to blízko a můžeme . . . a mysleli jsme, že byste to mohli lépe najít. O zbytek se už pak postaráme. Pokuste se tam dostat všechny pro zítřejší křest a já doufám, že tam bude dalších sto nebo dvě stě, kteří chtějí být pokřtěni. A zítřka večer . . .

¹² Nerad oznamuji dopředu to, o čem se bude mluvit, nanejvýš jeden večer nebo na bohoslužbě den předem, chci mluvit na téma: *Kdo je tento Melchisedech?* Protože je to jisté—jisté téma, o kterém si myslím, že žijeme v době, kdy tato zjevení, která jsou po dlouhé věky otázkou, jako třeba „Kdo je tento Muž?” A já věřím, že Bůh zná odpověď, Kdo On byl. Někdo řekl, „kněžství,” někdo řekl, „král,” někdo . . . Ale je tu . . .

¹³ Dokud je zde nějaká otázka, musí zde být na tu otázku i odpověď, která bude správná. Nemůže existovat otázka, aby na ni prvně neexistovala odpověď.

¹⁴ My věříme, že nám dnes večer Bůh dá požehnání ze Svého Slova, jak je budeme číst.

¹⁵ Vy jste měli . . . Billy mi řekl, abych vám řekl, že se s lidmi skvěle spolupracovalo v systému parkování, s policií a tak. Udržte to tak, to je velice, velice dobré.

¹⁶ Snad uvidíme dobu, možná v blízké budoucnosti, kdy si možná budeme moci přinést stan tady do města a postavit ho třeba v parku, kde budeme moci zůstat určitou dobu, možná tři nebo čtyři týdny, probuzení, navždy. Tady stěží známe jeden druhého a pak se musíme rozloučit a zase se rozejít. Ale já bych chtěl přijít a zůstat na delší dobu, jednou, abyste mohli zůstat, tak abychom to nemuseli uzavírat během jednoho nebo dvou večerů, ale prostě zůstat a učit ve dne v noci, ve dne a v noci a tak. Možná, že by šel někdo domů nakrmit kuřata, podojit krávy

a přišel by zpět příští týden a pokračoval v bohoslužbě. Já—já si to přeji. A tak ať je Pán s vámi.

¹⁷ Tak tedy, předtím než odejdu, snad v neděli ráno nebo v neděli večer nebo tak, vím, že všichni čekáte, až uslyšíte Poselství o Pravdě o *Manželství a rozvodu*, což je jeden z velkých problémů dneška. A já jsem si tak jist, jakože tady stojím, věřím, že správná odpověď je ve Slově Božím a věřím, že to je ono, proč jsem slíbil, že se opět vrátím.

¹⁸ A předpokládám, vědomě, pokud já vím, že chci další bohoslužbu tady v Jeffersonville na Velikonoční neděli a my . . . bohoslužbu při východu slunce a pak na Velikonoční neděli. Takže my to ohlásíme předem a pokusíme se získat zase posluchárnu, pokud to bude možné, nebo něco na neděli, možná přijedu v sobotu nebo v neděli. Budu muset letět tam a zpět, protože se to už blíží. . . Musím to nejdříve zkontrolovat a srovnat se svým plánem a mým—mým—mým rozvrhem v Kalifornii. A pak okamžitě poté budu muset jet do—do Afriky. Takže buďte ve spojení a modlete se za nás.

¹⁹ A teď, dnes večer bych chtěl upoutat vaši pozornost k části Božího Slova, které najdete ve 4. kapitole svatého Lukáše. 4. kapitola a 16. verš začíná Ježíšovým proslovem.

. . . *Tento den se toto Slovo naplnilo v uších vašich.*

²⁰ A teď z Toho chceme vyvodit závěr, jak je Slovo Boží dynamické! Všichni si dokážeme představit mechaniku, ale potřebuje To také Dynamiku, aby To fungovalo.

²¹ Dokážeme si představit mechaniku stroje, automobilu, ale pak to potřebuje dynamiku, která přinutí kola pracovat a otáčet se.

²² Tak tedy, Ježíš se vrátil do—do Nazaretu, kde On byl vychován. Tady dole v Písmu najdeme, že řekli: „Slyšeli jsme, že jsi dělal *to-a-to* v Kafarnaum. Tak teď nám to ukaž tady ve Svě Vlastní zemi.”

²³ Ježíš řekl: „Žádný—žádný prorok není vzácný ve své vlasti.” A, samozřejmě, že jsi tam byl vychován a lidé tě tam znají. A tam On měl jakési—jakési—jakési špatné jméno, což začalo tím, že byl zrozen bez pozemského otce. Nazývali Ho „nemanželským dítětem,” protože vlastně Marie byla těhotná již předtím, než se oficiálně vdala za Jozefa. Ale tak to není, my víme, že to tak není.

²⁴ A v tomto Písmu, na což náhodně padl můj zrak, bylo něco, co se nedávno stalo v Phoenixu, Arizona. Byl to poslední den bohoslužby, kdy jsem mluvil u Mezinárodního sdružení obchodníků plného evangelia.

²⁵ A na této konferenci s námi byl návštěvník, který byl katolickým biskupem, který je, on je z „chaldejských liturgií apoštolské katolické církve; nejctihodnější John S. Stanley,

O.S.D.” On je „metropolitním arcibiskupem Spojených států,” v katolické církvi. *Toto* je jeho navštívenka a jeho—a jeho adresa.

²⁶ A on byl návštěvou u křesťanských obchodníků a já jsem ho tam viděl den předtím. A když jsem v sobotu večer mluvil, myslím, že to bylo, nebo v sobotu ráno při snídani a já . . . Jak jsem mluvil, on mě sledoval. Myslel jsem si: „Ten muž určitě nesouhlasí se vším, co říkám.” A víte, měli jste—měli jste ho vidět; pohyboval hlavou nahoru a dolů, ale já jsem nevěděl jistě, jestli to na něj působí.

²⁷ A tak v sobotu odpoledne, když jsem povstal, abych promluvil, měl jsem připraven text o *Porodních bolestech*, kde Ježíš řekl, že: „Jako žena v bolestech s dítětem,” ona rodí v bolestech. A tak jsem odtud začal mluvit na téma *Porodní bolesti*, říkal jsem, že svět má nyní porodní bolesti. To staré musí být odstraněno, aby se to nové mohlo narodit; tak jako nějaké—nějaké semeno musí shnít, aby dalo nový život.

²⁸ A jak bolesti, porodní bolesti, otráslы světem! V První světové válce měla obrovské bolesti, protože měli jedovatý plyn a tak dál, což málem mohlo zničit svět. Ve Druhé světové válce se otrásla druhou, těžší bolestí; měli těžké letecké bomby a také atomovou bombu. Nemůže už snést další porodní bolesti. S těmi střelami a jinými věcmi dnes, jedna další válka by ji vrhla do vesmíru, neboť nyní bude zrozena. A bude tady Nová země. Bible říká, že tady bude.

²⁹ V každém prorokově Poselství, Izrael měl porodní bolesti, protože tito proroci přišli na scénu po těch teozích a duchovních, kteří měli celou církev zorganizovanou. A když proroci přišli na scénu s TAK PRAVÍ PÁN, otráslы jejich církvemi a ony měly porodní bolesti. Nakonec měla porodní bolesti přímo, protože porodila Syna evangelia, což bylo Slovo Samotné učiněné tělem.

³⁰ Takže dnes večer je církev skutečně opět v porodních bolestech pro zrození Syna, zase přicházejícího Božího Syna. Všichni naši teologové, všechny naše systémy, všechny naše denominace právě shnily přímo pod námi. Takže teď máme porodní bolesti a Poselství od Boha pro církev uvalí vždy horší bolesti, ale za chvíli bude zrozena Nevěsta. To zrodí Ježíše Krista Jeho Nevěstě.

³¹ A, tehdy, myslel jsem na to, jak ten muž se mnou tak moc nesouhlasí. Když jsem vstal, abych přednesl toto Poselství, listoval jsem v Bibli, hledajíc tuto stranu.

³² A moje manželka mi právě dala na Vánoce novou Bibli. Moje stará Bible je asi patnáct let stará a už byla rozervaná na kusy. Listy, kdykoli jsem ji otevřel, z ní létaly. A, ale já jsem věděl, kde najít každé Písmo, tak důkladně jsem tu Bibli studoval. Teď jsem vzal tu novou, protože ta stará vypadala tak otrhaná, a šel jsem s ní do kostela.

33 A když jsem začal listovat ve svatém Janovi, kde se nacházelo to Písmo, začal jsem číst 16. kapitolu a ten verš, který jsem hledal, tam nebyl. Myslel jsem si: „Divné!“ Obrátil jsem zpátky; taky tam nebyl.

34 Seděl tam bratr Jack Moore ze Shreveportu, Louisiana, můj blízký přítel. Řekl jsem: „Bratře Jacku, nenachází se to snad ve svatém Janovi 16?“

On řekl: „Ano.“

35 A tento katolický kněz se zvedl ze svého místa, asi mezi stovkou dalších duchovních sedících na pódiu; šel blíže ke mně, se všemi svými róbami a rouchy a kříži a tak, a dostal se přímo až ke mně. Řekl: „Můj synu, buď neochvějný. Bůh se připravuje k akci.“

Myslel jsem si: „Katolický biskup mi říká tohle?“

Řekl: „Přečti to z mé Knihy.“

36 A já jsem četl Písmo z jeho Knihy a pak jsem vzal svůj text a pokračoval, kázal své kázání.

37 Poté, co to bylo za mnou, poté, co jsem odešel, on vstal a řekl: „Jedna věc se zde musí stát. Po tomto se církev musí dostat z této špíny, ve které je, nebo se z té špíny, ve které církev je, musíme dostat my.“ Takže, jedno nebo druhé.

38 A já jsem byl toho večera na cestě domů do Tucsonu. Děti chtěly sendvič a tak jsem zastavil, abych jim ho u malého stánku koupil. Moje žena řekla: „Bille, já jsem za celý svůj život nebyla tak nervózní, jako když jsem tě viděla stát tam nahoře a tápat v Bibli.“ Řekla: „Nezervóžňovalo tě to?“

39 Odpověděl jsem: „Ne.“ Řekl jsem: „Věděl jsem, že to tam někde musí být. Prostě tam nebyla ta strana. Byla to chyba tisku.“

40 A ona řekla: „Když si pomyslím, že jsem ti tu Bibli dala já! Zdálo se mi, jakoby se tam na mě každý díval.“

41 A já jsem řekl: „No, ty jsi za to nemohla. Byla to chyba tisku v Bibli.“ Povídám: „Prostě tam tu stránku nedali.“

42 No, přijeli jsme a já jsem se na ni znovu podíval, prohlédl jsem ji, jak nejlépe jsem mohl; ale konec 16. kapitoly, část, ta část asi tak tři coule od spodu nad 17. kapitolou na druhé straně, jedná se o tutéž věc. A, byla to nová Bible, ty dvě strany na sebe perfektně navazovaly a já jsem tedy četl ze 17. místo ze 16. kapitoly. „No,“ povídám, „to je v pořádku. Je to z nějakého důvodu.“

43 A tak zřetelně jak můžete slyšet kterýkoli hlas, přišel ke mně Hlas a promluvil: „On vstoupil do Nazaretu, tam, kde byl vychován; a šel do synagogy, jak to bylo Jeho zvykem. A kněz Mu dal Písma na čtení a On četl Izaiáše 61. A když On Písma dočetl, posadil se; podal knězi zpět Bibli, Knihu, a posadil se.“

A všechny oči shromážděných se dívaly na Něj. A drahocenná Slova vycházela z Jeho úst. On pravil: „Tento den se toto Písmo naplnilo.”

„Tento den se toto Písmo naplnilo.”

⁴⁴ Jak přesné je Písmo! Pokud si toho všimnete v Izaiáši 61,1 až 2, tam, kde náš Pán čte z Izaiáše 61,1 až 2. Ale v polovině 2. verše Izaiáše 61 se On zastavil. Tam se praví: „Duch Panovníka Hospodina jest nade Mnou; abych vyhlásil léto milostivé,” pak se zastavil. Proč? Ta další část, přinášející soud, se netýkala Jeho prvního příchodu, ale Jeho druhého Příchodu. Vidíte, to se na to nevztahovalo. Pisma nikdy nedělají chybu! Jsou vždy dokonalá. Ježíš se zastavil tam, kde skončilo Písmo, prostě to bylo přesně to, co bylo potvrzeno v Jeho den, v tom prvním příchodu. Při druhém Příchodu On přinese na zemi soud; ale ne tehdy. On měl „vyhlásit milostivé léto.”

⁴⁵ Všimněte si Mesiáše, stojícího na pódiu, aby Sám Sebe ztotožnil se Slovem zaslíbení pro tento věk. Je to divné, Mesiáš stojící před církví! Pohleďte na tato vzácná Slova, když On zde říká: „Vyhlásit milostivé léto.”

⁴⁶ „Milostivé léto,” jak všichni víme, jelikož jsme čtenáři Bible, byl „jubilejní rok.” Kdy všichni otroci a vězňové, kteří byli uvězněni; a museli dát syna, aby zaplatili dluh; nebo dceru, aby zaplatili dluh, [Prázdné místo na pásku—vyd.] a stali se nevolníky. Nezáleží na tom, jak dlouho byli v nevolnictví nebo jak dlouho tam byli nuceni zůstat; když přišel ten jubilejní rok, když zazněla trouba, každý člověk mohl volně jít, když chtěl být volný. [Prázdné místo na pásku—vyd.] Jsi volný. Už více nejsi otrokem.

⁴⁷ Ale pokud jsi chtěl zůstat otrokem, pak tě museli vzít dolů do chrámu, postavit u chrámového sloupu a oni vzali šídlo a provrtali ti díru do ucha a pak jsi musel sloužit tomu pánovi do konce svého života.

⁴⁸ Jaký skvělý příklad evangelia Ježíše Krista! Když to je zvěstováno, vítaný čas a čas Jubilea; kdokoli, nezáleží na tom, co jste, jakou máte barvu pleti, k jakému vyznání patříte, jak dalece jste klesli do hříchu, nebo co je s vámi v nepořádku; můžete být volní, když uslyšíte zaznít troubu evangelia. Jste volní!

⁴⁹ Ale jestliže se obrátíte zády k Poselství a odmítnete To poslouchat, všimněte si, byla vám šídlem vyvrtána díra do ucha. To znamená, řekněme, že jste překročili linii mezi milostí a soudem a už nikdy více nebudete slyšet evangelium. Už se nikam dál nedostanete. Musíte být otrokem systému v jakém žijete do konce vašeho života, jestliže odmítnete slyšet milostivé léto.

⁵⁰ Tak tedy, ta druhá část toho, jak jsem řekl, nepotřebovala být zodpovězena, protože tento příchod Mesiáše, v nynějším čase, je, až On přinese soud.

51 Tak tedy, jak tito lidé kdy mohli opomenout vidět, Kdo On byl? Jak to mohli propást? Jak se to mohlo stát, když to bylo tak jednoduše podáno a ukázáno? Jak se takto mohli splést ve vidění? Když On . . .

52 Co je to za svět! Přemýšlejte o tom: „Tento den se toto Písmo naplnilo před vašimi zraky.“ Kdo to řekl? Bůh Sám, Který je vykladačem Svých Vlastních Slov. „Tento den se toto Písmo naplnilo.“ Mesiáš, On Sám, stojící v přítomnosti shromáždění a čtoucí Slovo z Bible, týkající se Jeho Samého a pak pravil: „Tento den se toto Písmo naplnilo,” a oni to dosud nedokázali vidět.

53 Jaká tragédie to byla, ale stalo se. Stalo se to už mnohokrát. Jak se to mohlo stát? Samozřejmě, tak jak se to stalo již vícekrát, díky víře v lidský výklad Slova. Tohle to zapříčinilo. Tamti věřící tehdy, takzvaní věřící, brali výklad od svého kněze, co on řekl o Písmu. Proto Ježíš, nepatřil ani do jediné z jejich tříd nebo jejich společnosti, proto On byl vyloučen z jejich společnosti.

54 A, proto, nemohli se s Ním ztotožnit, protože On byl jiný než oni. Osoba Ježíše Krista byla tak jedinečná, že se nikdo nemohl zmýlit v tom, že byl Synem Božím, protože On byl tak dokonale identifikován Písmem, které o Ném bylo napsáno.

55 Tak je znám každý křesťan, když se jeho život ztotožňuje s takovými věcmi, které by křesťan měl dělat.

56 Jak tam tak On mohl stát a říkat: „Tento den se toto Písmo naplnilo přímo před vašimi zraky!” Jak nádherné, jak jednoduché a přesto tomu tito lidé špatně porozuměli. Proč? To proto, protože vzali výklad nějakého kněžského řádu, který poslouchali.

57 A historie se vždy sama opakuje. A Písmo pro To má složený význam a složené zjevení.

58 Například, jak se to praví v Bibli, že: „Z Egypta jsem povolal syna svého,” míněno Ježíše. Podívejte se na okraje a zjistíte, že se to také vztahovalo na Jákoba, to samé Písmo. Ježíš byl Jeho větším Synem. Jákob byl Jeho synem, kterého On zavolal z Egypta, což Scofieldský komentář a všechny ostatní komentáře potvrzují, protože se na to Písmo odvolávalo. Takže to mělo jakousi—jakousi dvojí odpověď; mělo to odpověď pro povolaného Jákoba a pro povolaného Ježíše.

59 A tak je to dnes! Je to proto, že jsme v takovém zmatku a lidé nevidí Pravdu Boží, protože je zde tolik lidmi vytvořených výkladů Božího Slova. Bůh k výkladu Svého Slova nikoho nepotřebuje. On je Svým Vlastním vykladačem.

60 Bůh na počátku řekl: „Budiž světlo,” a bylo světlo. To nepotřebuje výklad.

61 On řekl: „Panna počne,” a ona počala. To nepotřebuje žádný výklad.

62 Když, Boží výklad Jeho Slova je, když On obhajuje a dokazuje, že To tak je. To je Jeho výklad, tím, že se to splní. To je Boží výklad, když On udělá to, že se Jeho Slovo splní. Tak vám To On vykládá.

63 Jako kdyby tady nikdy nebylo světlo a On by řekl: „Budiž světlo,” a bylo by zde, to nepotřebuje nikoho, aby to vykládal.

64 Ale zamíchaly se do Toho lidmi vytvořené systémy, a, když podle nich jednáte, vy—vy To dostanete z určené linie. Vždycky to tak bylo.

65 Ale já stále přemýšlím o tom, jak překvapující to muselo být. Přemýšlejte o tom, Mesiáš! Proč se jim Ho nepodařilo spatřit? Protože, jejich skuteční vůdcové, kteří Ho měli znát, kteří měli být zběhlí v Písmu, kteří měli čemukoli z Písma rozumět, ti znevažovali toho Muže a říkali: „On je nemanželské dítě, pře—především. My Tomu neuvěříme.”

66 Po letech, my tomu nevěříme. Zemřeli bychom proto, abychom řekli, že On byl z panny narozený Syn.

67 A jednoho dne se to stane, že moc věcí, které vidíme, že dnes Jehova dělá, v budoucí době, jestliže bude, lidé zemrou pro tu věc, o které my dnes mluvíme. Budete to muset udělat, když se přiblíží znamení šelmy a vám nebude dovoleno kázat tímto způsobem evangelium. Když se společně sejde to velké sjednocení církví, což je na pořadu právě teď za účelem světové církve, budete muset své svědectví zpečetit svým vlastním životem, vzhledem k Tomuto.

68 Vy Tomu teď musíte věřit. Pokud by tito kněží mohli povstat, kteří Ho odsoudili, tak by Ho neodsoudili. „Ale,” řeknete, „kdybych tam byl já, udělal bych *to-a-to*.” No, ale to nebyl váš věk. Ale tohle je váš věk, toto je ten čas.

Řeknete: „Ano, kdyby tu On byl!”

69 Bible řekla: „On je tentýž včera, dnes, a na věky,” tentýž, takže je tady. Ale, On je zde! Jak se svět civilizoval, stával se větším a vzdělanějším; On je zde ve formě Ducha, kterého nemohou zabít nebo dovést na smrt. On zemřel jednou; už nemůže zemřít znovu. On by musel být způsoben tělem, aby mohl být dán Bohem na smrt v těle, za hřích. Ale teď už On nemůže nikdy zemřít; je To Duch Svatý.

70 A teď, pomyslete jak měli ty věci proti Němu! Ještě jedna věc, že se On nepřipojil k žádnému jejich řádu. Pak, vidíte, to z Něj udělalo špatného člověka. On by se nepřipojil k jejich—jejich organizacím, nepřipojil se k jejich duchovenstvu a neměl s tím nic společného. A kromě toho všeho se pokoušel ztrhnout vše, co oni vybudovali.

71 On šel do chrámu. Nazývali Ho pokorným člověkem; On byl, ale mnohdy špatně pochopíme, co je to pokora.

72 On byl Mužem soucitu, ale stále se nám nedaří pochopit, co to soucit je. Ne lidské sympatie, to není soucit. Ale *soucit* je „činění vůle Boží.“

73 On prošel až k rybníku Bethesda, branou. Tam leželi lidé, davy lidí. Davy, to není určité číslo. Ale tam ležely davy; ztuhlí, slepí, chromí, vysílení. A On měl soucit s lidmi, vždy. A On šel k jednomu člověku, který nebyl ztuhlý, slepý, chromý, ani vysílený; možná byl skleslý trápením, možná měl malou vadu, že byl duševně zaostalý. Bylo mu třicet osm let. Ale to mu nevadilo, to ho nezabýjelo. Ležel na slamníku. A On řekl: „Chceš být zdravý?“

74 A ten muž řekl: „Nemám nikoho, kdo by mě dal do vody, ale když přicházím, dobře, někdo sestoupí přede mě.“ Vidíte, mohl chodit, mohl vidět, mohl se pohybovat kolem, on byl prostě slabý.

75 A Ježíš mu řekl: „Vstaň. Vezmi své lože a běž domů.“ A Ježíš na to byl dotazován, abyste se rozpomenuli, co řeklo Písmo.

76 Není divu! Kdyby On dnes večer přišel do Jeffersonville a tohle udělal, stále by o Něm mluvili.

77 Ale, pamatujte si, On přišel, aby udělal jednu věc, byla to vůle Boží. To najdete ve svatém Janovi 5,19, tam najdete odpověď. On řekl: „Amen, amen pravím vám: Nemůžet' Syn Sám od sebe nic činiti; jedině což vidí, an Otec činí, toť i Syn činí.“

78 Tak tedy, oni tehdy měli vědět, že to bylo potvrzení Mojžíšova proroctví: „Pán Bůh váš vám vzbudí Proroka jako mě.“

79 Všimli jste si, když On viděl toho muže, řekl. . . Ježíš věděl, že byl v tomto stavu už celé roky. Vidíte, být Prorokem, On viděl toho muže v tomto stavu; a šel tam dolů a dělal—dělal si cestu skrze ty lidi, rozrážejíc ten dav, dokud nenašel toho určitého muže.

80 Minul ztuhlý, chromý, slepý, a vysílený, Muž plný soucitu. Ale *soucit* je „konání vůle Boží.“

81 A teď, my shledáváme, že se On s nimi nespojil, neměl s jejich řády nic společného, pak On byl vyděděncem. On neměl žádný. . .

82 Kromě toho, jednoho dne šel do chrámu. Tentýž Muž tam vešel a našel dům Boží tak znečištěný, jak je to i dnes. Oni zde kupovali, prodávali, měnili peníze. A On zpěvracel stoly s penězi; vzal provazy, splétal je a bil měničce peněz ven z chrámu. A zlostně na ně pohleděl a řekl: „Zdali není psáno,“ halelujah, „že dům Otce Mého je domem modlitby; a vy jste jej učinili peleší lotrů. A vy, s vašimi tradicemi, jste učinili, že se Boží přikázání mýjejí účinkem.“

83 Ó, mohla by v Něho banda jako tahle někdy uvěřit? Ne, pane. Byla to jen prasata, hovící si ve špíně společností a smilstvu toho dne, dokud nebyli tak církevně zmrazení, že necítili záchvěvy Síly Všemohoucího Boha. Není divu, že se malá žena mohla dotknout Jeho roucha a Tím zakusit, byla uzdravena; a opilý

voják Mu mohl plivnout do tváře a necítit žádnou sílu! Záleží na tom, jak k Tomu přistupujete. Záleží na tom, co hledáte. Když jdete do kostela, záleží na tom, o co usilujete.

⁸⁴ Teď Ho tam vidíme stát. Není divu, že už lidé byli před Ním varováni, varováni, kněz varoval lidi: „Tak tedy, On sem přijde, a, když On přijde, neposlouchejte Ho. A teď, hleďte, můžete tam jít a sedět tam, ale nevěnujte žádnou pozornost tomu, co On říká, protože On nepatří do naší skupiny. Je to vyděděnec. Nemá žádnou členskou legitimaci. Nemá dokonce ani organ- . . . u sebe doklady organizace. Nemá nic takového.”

„Který On je?”

⁸⁵ „Nějaký hoch odpadlíka, který se tady narodil, narozený nemanželsky, v tesařově domě, matka Ho počala předtím, než byli oddáni a teď se to pokouší zakrýt jistými nadpřirozenými věcmi.”

⁸⁶ „My víme, že když Mesiáš přijde, že On přijde dolů z nebeských chodeb a půjde za naším nejvyšším knězem a řekne: „Tady jsem, Kaifáši.” Ale my jsme zjistili, že to On tímto způsobem neudělal, protože to tak nebylo napsáno ve Slově. Byla to lidmi vytvořená tradice, která způsobila, že tak oni věřili.

⁸⁷ Slovo řeklo, že On přijde právě tak, jak On přišel. A tak tam stál, četl Slovo a říkal jim: „Tento den se toto Písmo naplnilo před vašimi očima.” Ale oni Ho stále nedokázali vidět, jak tomu bylo i v jiných věkách.

⁸⁸ Noé mohl říci to samé v ten den, kdy vstoupil do korábu a dveře byly zavřeny. Mojžíš mohl zvednout okno na vrchu korábu, podívat se na shromáždění. . . Pamatujte si, Bůh zavřel dveře. A mohl říci: „Tento den se toto Písmo naplnilo před vašimi zraky,” ale pro ně už bylo příliš pozdě. On kázal sto dvacet let a zkoušel je dostat do lodi, kterou postavil, říkal jim, co praví Písmo: „TAK PRAVÍ PÁN, bude pršet,” ale oni čekali příliš dlouho. Ale Noé to klidně mohl říci: „Dnes, tento den, se Písmo naplnilo.”

⁸⁹ Mojžíš, v ten samý den, kdy Ohnivý Sloup sestoupil na horu Sinaj a dosvědčil jeho svědectví, Mojžíš mohl říci: „Tento den se toto Písmo naplnilo.”

⁹⁰ Mojžíš, jak víte, byl povoláním mužem Božím, prorokem. A když byl povolán, když byl prorokem, musel mít nadpřirozenou zkušenost. Aby byl prorokem, musel se setkat s Bohem tváří v tvář a mluvit s Ním. A další věc, co on řekl, to se muselo splnit, jinak by mu nikdo nevěřil.

⁹¹ Proto žádný muž nemá právo nazývat sám sebe prorokem, dokud nemluvil s Bohem tváří v tvář někde na druhé straně pouště, kde se setkal s Bohem, on sám. A žádný ateista na světě mu to nemůže vyvrátit; on tam byl, on ví, že se to stalo. Každý křesťan by měl mít takovou zkušenost dřív, než řekne něco o podstatě křesťana. Svou vlastní zkušenost!

⁹² Nedávno jsem mluvil se svým synovcem, malým katolíkem, který řekl: „Strýčku Bille, běhal jsem sem a tam, šel jsem všude, pokoušel jsem se něco najít.“ Večer co večer, než toto shromáždění začalo, on plakal. A v noci se mu zdálo, jak přichází sem, běží k oltáři, kde se káže, a vyznává, že byl špatný.

⁹³ Řekl jsem: „Melvine, nezáleží na tom, kam zkusíš jít, ke kolika církvím se připojíš, kolik ‚Zdravas Maria‘ odříkáš nebo kolik požehnání získáš od lidí, musíš být znovuzrozen Duchem Božím. To je jediná věc, která uspokojí lidské srdce.”

⁹⁴ Já vím, že dnes mají náhradu za znovuzrození, prostě si jen potřást rukou s kazatelem a zapsat své jméno do knihy. Ale, přátelé, to je dogma. To není Pravda Bible. Kdyby byla, tak by se Skutky apoštolské, ve druhé kapitole, musely číst takto: „Když nadešel den Letnic, pastor vyšel a potřásl si s lidmi rukou.”

⁹⁵ Ale řekl: „Když nadešel den Letnic,” na počátku Církve, „stal se rychle zvuk s nebe, jako valícího se větru prudkého a naplnil všecken dům, kdež seděli.” Takto přišel Duch Svatý poprvé. Takhle tedy přichází od té doby pokaždé. On je Bůh, a nemění se. To lidi zaráží.

Říkají: „To bylo pro jiný den.”

⁹⁶ No, On je tentýž včera, dnes, a na věky. Pokaždé, když Církev obdržela Ducha Svatého, vždycky To přišlo tak, jak to On udělal poprvé, podle toho stejného předpisu, Skutky 2,38; nikdy se to nezměnilo, nikdy se to nezmění.

⁹⁷ Jako recepis od doktora na nemoc. On předepíše recepis na nemoc, tak jako doktor. A vezme to k nějakému mastičkáři a ten do toho dá hodně protilátky, takže je to tak slabé, že vám to nepomůže; kdyby do toho dal příliš mnoho jedu, tak vás to zabije. Musí to být připraveno přesně podle toho, jak to doktor napsal.

⁹⁸ A lékařský předpis, jak přijmout Ducha Svatého, je nám dán ve dni Letnic doktorem Šimonem Petrem. „Já vám dám předpis. Pokání čiňte, každý z vás, a buďte pokřtěni ve Jméno Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha Svatého. Neboť tento předpis je pro ty, kteří daleko jsou a taky pro všechny, které Pán náš Bůh zavolá.” Věčný předpis!

⁹⁹ Mojžíš měl tuto zkušenost. Šel do země a začal říkat lidem: „Potkal jsem Ohnivý Sloup. Bylo to v hořícím keři a On mi řekl, abych vám řekl: JSEM, KTERÝŽ JSEM. Jdi tam; Já budu s tebou. Vezmi si hůl do ruky a pozvedni ji proti Egyptu; o cokoli požádáš, bude splněno.”

No, možná nějaký kněz řekl: „Nesmysl!”

¹⁰⁰ Ale když uviděli skutečná fakta o tom, jak se to událo, splnilo, nemohli to už déle udržet. Věděli, že byl poslán Bohem.

¹⁰¹ Pak, když Mojžíš řekl, že to viděl a svědčil o tom, že je to Pravda, pak je Bůh zavázán, jestliže je to Pravda, se s tím ztotožnit a potvrdit slovo toho muže, tu Pravdu. Tak je to.

102 Kdyby tam stál Ježíš Kristus a ten den četl: „Tento den se toto Slovo před vámi naplnilo,” Bůh je zavázán toto Slovo splnit.

103 My zde dnes večer stojíme a říkáme, že: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes, a na věky.” Bůh je zavázán dokázat, že to tak je, protože To je Jeho Slovo. A teď, co je potřeba? Je zapotřebí víry, věřit Tomu. Je potřeba víru, věřit Jeho Slovu, že To je Pravda.

104 Všimněte si, co se stalo, když Mojžíš vyvedl děti a všechny ty, kteří ho následovali. Ti, kteří ho nenásledovali, zůstali v Egyptě. Ale ti, kteří následovali Mojžíše, když tedy vyšli z Rudého moře a dostali se na poušť, Bůh sestoupil na horu Sinaj. Ten Ohnivý Sloup zapálil celou horu a Hlas odtud promluvil a Bůh dal těch deset příkázání.

105 Mojžíš tam mohl před lidmi vystoupit a říct: „Tento den se to Písmo, o kterém jsem vám jako Jeho prorok mluvil, tento den se naplnilo. Řekl jsem vám, že jsem se setkal s Bohem tam nahoře v hořícím keři, v Ohnivém Sloupu, a On řekl: ‚Já. . . Toto bude znamení. Ty přiveď ty lidi zpátky přesně sem, na toto místo.’ A tady je Bůh, v tom stejném Ohnivém Sloupu, jak jsem vám vyprávěl, visí přímo tam nad tou horou. Tento den se toto proroctví naplnilo. Tady je On, aby potvrdil, že ty věci, co jsem řekl, jsou Pravda.”

106 Bože, dej nám více takových mužů, kteří jsou čestní a upřímní a říkají Pravdu, aby Všemohoucí Bůh mohl potvrzovat, že Jeho Slovo je stále Pravda! On zůstává tentýž včera, dnes, a na věky. Proč by to neudělal? On to zaslíbil.

107 Jozue mohl říci to stejné, v ten den, kdy se vrátil z Kádesbarne, kam cestovali daleko do pouště. Pochybovali, že ta země je tou zemí, o které Bůh řekl, že taková bude. Ale Bůh jim řekl, že je to dobrá země, oplývala mlékem a medem. A Jozue a Kálef byli jediní dva, kteří tomu věřili, z těch ostatních deseti, kteří odešli. Když se vrátili, měli důkaz; měli hrozen vína, který mohli unést jen dva silní muži.

108 Jozue a Kálef se tam mohli postavit a říci: „Tento den se toto Písmo naplnilo. Tady je důkaz, že je to dobrá země.” Jistě. Proč? Tady je důkaz, že je to dobrá země. Kde byste v Egyptě dostali takové věci? Tam taková místa nebyla. Ale tento den se toto Písmo naplnilo.”

109 Mohl říci tu stejnou věc, když prorokoval a řekl, že zdi Jericha padnou poté, co budou okolo sedmkrát pochodovat, sedm dní, sedmkrát denně. A když pochodovali naposledy, zdi padly. Jozue mohl vstát a říci: „Tento den, hlavní Vojevůdce vojska Páně, který mi před týdnem řekl, že se tak stane, takže tento den se toto Písmo naplnilo.” Zdi tam ležely na zemi, srovnány se zemí. „Pojďte, zaberme to. To patří nám. Tento den se toto Písmo naplnilo.”

110 Jak nádherné, muž Boží stál za správnou věcí.

111 Izrael, u řeky, když ovládli tu zemi, řeka přetékala. Jak to budou dělat? Vždyť je duben. Přichází záplavy, protože nahoře v Judstvu taje sníh. Ó, jak ubohý se Bůh zdál být jako generál, když sem přivedl své lidi právě v dubnu, když byl Jordán výš než kdykoli předtím. Někdy. . .

112 Tady bych se mohl zastavit, kdybych měl čas, abych vám dal takový malý podnět. Někdy tady můžete sedět s rakovinou nebo s nějakou nemocí a myslet si: „Proč já, vždyť jsem křesťan, proč je to tak? Proč já tady takto sedím, když jsem křesťan?“ Někdy Bůh způsobí, že jsou věci tak černé, že nemůžete vidět nahoru, okolo, nebo kamkoli jinam a pak přijde On a pomůže vám skrze to a vy můžete říci: „Tento den se toto Písmo naplňuje, tak to On zaslíbil.“

113 On nechal židovské děti vejít přímo do ohnivé pece. Řekli: „Náš Bůh je nás schopen vysvobodit z toho ohně v peci. Ale, avšak, my se před tou sochou neskloníme.“ Když odtud vyšli, ten zápach pece na nich. . . žádný zápach pece, poněkud, na nich; mohli říci: „Tento den se toto Písmo naplnilo.“

114 Když Daniel vyšel z jámy lvové, mohl říci totéž.

115 Jan Křtitel. Po čtyřech letech církevního učení, není divu, že v té době byla církev v takové špíně! Když se objevil na poušti, u Jordánu, mohl se postavit přímo na břeh, jak to taky udělal, a říct: „Tento den se toto Písmo, Izaiáš 40, naplnilo.“

116 Jak bych zde mohl přestat a neříct vám, co mi ten starý kněz řekl! Řekl: „Synu, tys toto poselství nedokončil.“

Řekl jsem: „Buď klidný.“

On řekl: „Ty myslíš, že to ti letničnické nevidí?“

Řekl jsem: „Ne.“

117 On řekl: „Já to vidím.“ A byl to rovněž katolický kněz! Hmhm. On řekl: „Proč jsi nepokračoval?“

Řekl jsem: „Buď klidný.“

On řekl: „Sláva Bohu! Já to vidím.“

118 A asi v tu dobu padl Duch Svatý na jeho sestru, která seděla tam na tom shromáždění. Ona vstala, mluvila v neznámých jazycích a podala výklad té samé věci, o které jsme s tím knězem na pódiu mluvili. Celý kostel, celá ta místnost začala křičet. Minulý týden nebo předminulý týden o tom přinesli zprávu na shromáždění Orala Robertse a bavili se o tomto shromáždění. Jak to, že ten kněz. . . Pod působením Ducha Svatého bylo zjeveno skrze ženu, myslím, že to byla jeho sestra, to, co se právě dalo tam na pódiu a zjeveno to, co jsme skrývali.

119 V té hodině, ve které žijeme, tento den se toto Písmo naplnilo. Tento den přišla večerní světla a my jsme To nedokázali spatřit. Všimněte si.

120 Jan řekl: „Tento den jsem ‚hlasem volajícího na poušti,‘ jak řekl prorok Izaiáš. Připravte cestu Páně!”

121 Oni tomu nerozuměli. Říkali: „Ó, ty jsi Ježíš. . . přesněji, ty jsi—ty jsi Kristus.”

122 On řekl: „Já nejsem Kristus.” Pokračoval: „Nejsem ani hoden, abych rozvázal Jeho boty. Ale,” řekl, „On stojí někde mezi vámi,” protože si byl jistý, že tam On je. Že bude v jeho dni, protože mu Bůh řekl, aby představil Mesiáše.

123 Jednoho dne tudy procházel mladý Muž a on jakoby viděl nad Jeho hlavou Světlo, znamení. A on vykřikl: „Vidím Beránka Božího! Tento den se toto Písmo naplnilo.” Jistě.

124 V den Letnic, jak Petr vstal a citoval jejich Písmo, z Joele 2,38; když se oni posmívali. Ti lidé, kteří nebyli schopni mluvit svým vlastním jazykem. Ti brebentili o něčem jiném. Bible říká: „Rozdělené jazyky.” *Rozdělený* je „rozdvojený” jazyk, který nic neříká, jen brebentí. Pobíhá dokola jako banda opilých lidí!

125 Oni všichni říkali: „No, tito lidé jsou opilí. Podívejte se na ně, jak se chovají, ty ženy a ti muži. Jsou neukáznění,” řekla tehdy ta náboženská skupina.

126 Petr stál uprostřed nich a řekl: „Muži a bratři, vy, kteří přebýváte v Jeruzalémě a vy, kteří jste žili v Judstvu, vězte, že tito lidé nejsou opilí, jak se vy domníváte, poněvadž je teprve třetí hodina na den. Ale tohle je to, o čem mluvil prorok Joel: ‚Stane se v posledních dnech, „že vyleji z Ducha Svěho na všeliké tělo.”‘ Tento den se toto Písmo naplnilo.” Zcela jistě.

127 Luther měl na čas pravdu. Wesley měl na čas pravdu. Letniční měli na čas pravdu. Nic se nevyhlo řádu.

128 Nyní vás žádám, abyste uvážovali o věku a době, ve které nyní žijeme s pro dnešek zaslíbeným Slovem. Jestliže v minulých věcích člověk mohl říci: „tento den se toto Písmo,” „tento den se toto Písmo,” tak co potom Písmo pro dnešek? Co je zaslíbeno pro dnešek? Kde to stojíme? Ve které hodině žijeme; když hodiny bijí, vědecké hodiny, tři minuty před půlnocí? Svět je nervózní. Církve je v posteli korupce a nikdo neví, kde stojí. Kolik je hodin? A co Písmo pro dnešek? Stav církve, nebo, stav církve dnes!

129 Ve světě, v politice, v našem světovém systému je tolik shnilého, kolik tu jen může být. Já nejsem politik. Jsem křesťan. A nechci se plést do politiky, ale chci jen říci, že jsou prohníli na obou stranách.

130 Hlasoval jsem jednou, bylo to pro Krista; vyhrál jsem. Dábel hlasoval proti mně a Kristus hlasoval pro mě; záleží na tom, na kterou stranu hodím svůj hlas. Jsem rád, že jsem ho hodil na Něj; ať svět řekne, co chce. Já stále věřím, že On je tentýž včera, dnes, a na věky. On to dokáže. On určitě ano. Jistěže.

Růst kriminality, kriminalita mladistvých!

¹³¹ Podívejte se na náš národ, kdysi to byla květina na zemi. Naše velká demokracie tam byla zformována před—před... v deklaraci o nezávislosti. A byla podepsána deklarace o nezávislosti a my jsme měli demokracii. A naši velcí předkové a ty věci, které udělali; měli jsme velký národ.

¹³² Ale teď hnije a drobí se a třese se a vzdává se. A snaží se vyždímat lidi na daních, aby měli peníze, které posílají jinam, aby si koupili přátelství svých nepřátel; a oni nám je házejí zpět do obličeje. Jedna světová válka, dvě světové války, a stále se to pohybuje ke třetí. Určitě. Politika je prohnílá, zkorumpovaná, prohnílá do základů. Přesně tak, jak to řekl Matouš 24, že to bude: „Národ bude proti národu, království proti království.” Všechny tyto věci se stanou. Vezměme to nyní v úvahu. V pořádku.

¹³³ Všimněte si další věci, rozvoj vědeckého výzkumu. A teď, jednou, právě nějaký... Můj dědeček jel navštívit moji babičku s volským potahem. Dnes máme trysková letadla nebo dokonce oběžnou dráhu ve vzduchu, ve vesmíru. Je to velkole... Jak, kdo to řekl? Daniel 12,4 řekl: „V posledních dnech rozmnoženo bude umění.” My vidíme hodinu, ve které žijeme. Všimněte si nyní toho—toho stavu světa, stavu vědy.

¹³⁴ A dále si všimněte dnešního vzdělávacího systému. A teď, nepokoušejte se to popřít. Mám novinové výstřižky, jak učí sexu v našich církvích... v našich školách, naše mladé studenty, aby měli sexuální pletky jeden s druhým a pozorujte, jestli se mohou spolčovat se světem. Ano, pane.

¹³⁵ A jak je to u našeho duchovenstva? Dnes večer jsem dostal zprávu z novin. V Los Angeles, v Kalifornii, se skupina kněží, baptisté a presbyteriáni, duchovní, rozhodla přivést skupinu homosexuálů a praktikovat homosexualitu, říkali, že je chtěli získat pro Boha. Když, to je jedno z prokletí této hodiny, sodomita! A podle zákona byli nakonec zatčeni.

¹³⁶ Tak kde to jsme? Celý náš systém je pod námi prohnílý. Viděl jsem, jak vzrůstá homosexualita po celých Spojených státech, vzrostla asi o dvacet až třicet procent za rok. Pomyslete na to, muž žijící s mužem, přesně tak, jak to bylo v Sodomě.

¹³⁷ Růst kriminality, kriminality mladistvých! V jaké hodině to žijeme? Dnes se toto Slovo proroctví naplnilo.

¹³⁸ Náboženský svět, samotná církev, církev, povoláná církev, kterou nazýváme povolanou církví, poslední církevní věk, letniční církevní věk, kde to je? Je to v Laodicei, jak řeklo Písmo.

¹³⁹ Dnes ztrácejí všechny zábrany. Jejich ženy jsou napůl oblečené. Jejich muži jsou... Je to strašná věc. Někteří jsou třikrát nebo čtyřikrát ženatí a jsou ve výboru diakonů a ještě další věci. Jsou bez zábran a vnesli korupci, protože ustanovili rady a spříznili se se světem.

140 A dnes mají lepší budovy než kdy předtím. Někde si jeden z nich staví za padesát milionů posluchárnu, padesát milionů dolarů. Letniční! Bývali jsme vždy na rohu, před pětadvaceti lety, tloukli jsme na tamburínu. Řekli: „My . . .”

141 Protože Písmo, ve Zjevení 3, řeklo, že jsi: „Bohatý,’ řeklo, ‚Bohatý jsem. Sedím jako královna. Nic nepotřebuji.’ A nevíš, že jsi bídný, mizerný, chudý, nahý, slepý, a nevíš o tom!”

142 Tento den se toto Písmo naplnilo před vašima očima. Amen! *Amen* znamená „tak je to.” Neamenuji sebe, ale myslím tím, věřím, že je To Pravda. Tento den se toto Písmo naplnilo.

143 Letniční církev je v laodicejském stavu. Ó, oni stále skáčou a volají a dovádějí, když hraje hudba. Když hudba přestane hrát, nebo když někdo z nich hraje beatovou hudbu a nazývá to křesťanstvím a kdykoli to ustane, všechna sláva je pryč. Vidíte?

144 Jestliže je to opravdové vedení Boží, pak zde není dost hvízdání a dost—dost síly na světě, která by to zastavila. Když to pochází opravdu od Boha, nepotřebuje to hudbu, aby to bylo bubnováno. Potřebuje to Ducha Božího, aby na to sestoupil. Tohle to potřebuje.

145 A oni na to dávno zapomněli, protože oni „počáteční důkaz mluvení v jazycích” považovali za dar Ducha Svatého. A já jsem slyšel dábly a čarodějnice mluvit v jazycích.

146 Duch Svatý je Slovo Boží ve vás, to identifikuje Sebe, přijetím Slova. Mimo toto to nemůže být Duch Svatý. Pokud to říká, že je to Duch Svatý a popírá jedno Slovo z Bible, pak to nemůže být Duch Svatý. To je důkaz, jestli věříte nebo ne.

147 Všimněte si dalšího velkého znamení. Židé jsou ve své mateřské zemi; svém vlastním národě, se svými vlastními penězi, jsou členem Spojených národů. Mají svou vlastní armádu. Mají všechno. Jsou ve své domovině; Ježíš řekl: „Od fíku pak učte se podobnosti tomuto.” Tak ťady jsou zpět ve svém národě. Tento den se toto Písmo naplnilo, Židé jsou ve své mateřské zemi.

148 Tento den se toto Písmo naplnilo, Laodicejský církevní věk.

149 Tento den se toto Písmo, Matouš 24, naplnilo. Svět je celý zkorumpovaný; národ proti národu, zemětřesení na různých místech, přicházejí velké vichřice otřásající národy a tak dál, všude velká neštěstí. Tento den se toto Písmo naplnilo.

150 Teď jsme zjistili stav světa. Vidíme, kde je normální církev, normální . . . Organizace, denominace, vidíme, kde jsou. Vidíme, kde jsou národy. A vidíme, že se dnes tato zaslíbení naplnila.

151 Nyní! Ale dnes by mělo přijít super, Královské Semeno Abrahamovo. Přesně tak by to mělo být, královská Nevěsta ke královskému zaslíbenému Synovi. Jak jsem mluvil minulý večer, nebude to přirozené semeno, bude to duchovní Semeno. Bude vyvolána duchovní Nevěsta, která bude královským Semenem

královské Víry Abrahamova Královského Syna. Měla by vstoupit na scénu v posledních dnech a čas a místo jí bylo zaslíbeno.

¹⁵² Podle Malachiáše 4, Písma, by mělo povstat Poselství, které vyburcuje srdce lidí zpět k apoštolským otcům. Měl by na scénu vystoupit jeden s mocí Eliáše, který vstoupí na scénu; muž z pouště, který vyjde a bude mít Poselství, které povede zase přímo zpět ke Slovu. To je hodina, ve které žijeme.

¹⁵³ Potom, nyní uvažujte, zeptám se vás v tuto hodinu, vás lidí zde z Jeffersonville. V roce 1933, nadpřirozené Světlo spadlo tam nad řeku v den, kdy jsem křtil pět set lidí ve Jméno Ježíše Krista, tehdy jako asi dvacetiletý mládenec. Co To řeklo, Jeffersonville? Co To bylo na začátku ulice Spring, když *deník Kurýr*, myslím, že to byl *Louisville Herald*, napsal o tom článek? Šlo to přímo přes Associated Press, přímo do Kanady. Doktor Lee Vayle to tehdy v roce 1933 v Kanadě vystříhl z novin.

¹⁵⁴ Když jsem křtil sedmnáctou osobu pod tímto Svědkem; a vy už znáte zbytek toho příběhu. A když jsem tam stál, křtil toho sedmnáctého člověka, přišlo z nebe Světlo, svítilo na to místo jako Hvězda padající z nebe. A Hlas řekl: „Jako byl Jan Křtitel poslán, aby předešel první příchod Krista, tvé Poselství předejde Jeho druhý Příchod, na celém světě.“ Tento den se toto Písmo naplnilo.

¹⁵⁵ [Shromáždění se raduje—vyd.] Tento den! [Shromáždění se velice raduje a chválí Boha.] Bůh to zaslíbil. Co se stalo? Dnes To obletělo svět.

¹⁵⁶ A když Bůh sestoupil tam dolů a řekl to, když jsem byl malý hoch, v hořícím keři, nebo keři tam nahoře, v hořícím Ohnivém Sloupu, tam nahoře u Wathen'sského prostranství v Utica Pike; když jsem tam nesl vodu z té stodoly do palírny, načerno pálit, vy o tom znáte pravdu. On řekl: „Nikdy nekuř, nebo nepij, nebo neposkvřňuj své tělo, protože tady pro tebe bude práce až budeš starší.“ Já dosvědčuji, že je to Pravda, že jsem To viděl. A Bůh, tak jako to udělal s Mojžíšem, mluvil před shromážděním tam dole a řekl: „Toto je Pravda.“ Tento den se toto Písmo naplnilo uprostřed nás.

¹⁵⁷ Dejte pozor, co On řekl o rozpoznání a jak to bude; od vzkládání rukou na ně až k poznání tajemství srdce. Tento den se toto Písmo skutečně naplnilo před našimi zraky.

¹⁵⁸ Tato zaslíbení, která byla potvrzena, všimněte si, všechna tato zaslíbení byla obhájena a naplněna Bohem zaslíbení. Podívejte, dnes večer visí ve Washingtonu, D.C., tento obrázek Anděla Páně!

¹⁵⁹ Jak George J. Lacy, šéf FBI pro otisky prstů a dokumenty při vládě Spojených států To prověřil z Houstonu, Texas, a řekl: „Toto je jediná nadpřirozená Bytost, která kdy byla na celém světě vyfotografována.“ On by to měl vědět; on je na to ten nejlepší na světě.

160 Všimněte si, tam To visí jako Pravda, ten stejný Ohnivý Sloup, který vedl Izrael tam hluboko v poušti. Vede i dnes, ten stejný druh Poselství, z: „Vyjděte z Egypta!“ . . .? . . . Tento den se toto Písmo naplnilo. Znáte to Poselství, co On řekl.

161 Podívejte se na zjevení v Tucsonu před třemi lety, když tam stáli ve špalíru. Když On pět let předtím řekl: „Ten den, kdy město přiveze sloup před bránu, otoč se k západu.“ Moji známí z modlitebny, kteří jsou zde, to od té—té doby vědí. Tak je to.

162 A ten den, kdy pan Goynes a ostatní tam byli a vezli ten sloup dolů, řekl jsem ženě: „Tady o tom něco je.“

Zeptala se: „Co to je?“

Šel jsem dovnitř a podíval jsem se do své malé knihy. Tam to bylo.

163 A příští ráno, v deset hodin, jsem tam seděl, ve svém pokoji, okolo desáté hodiny, přišel Anděl Páně. Řekl: „Běž do Tucsonu. Budeš na severovýchod od Tucsonu a přijde tam sedm andělů v seskupení a zatřesou celou zemí okolo tebe.“ Pokračoval: „Bude ti to řečeno odtamtud.“

164 Kolik z vás zde si to pamatuje, předtím než se to stalo? [Shromáždění říká: „Amen.“—vyd.] Dnes večer sedí v této budově muž, který stál právě tam, když se to stalo.

165 A řekl: „Sedm Pečetí skrytých tajemství celé Bible bude otevřeno a naplněno Zjevení 10, to, že v Poselství sedmého Anděla budou tyto věci dokonány.“ Dnes se toto Písmo naplnilo před vašimi zraky. Tento den se toto Písmo naplnilo.

166 Minulý rok jsme stáli na tom samém místě, pan Woods a já, kráčeli jsme nahoru na kopec jakoby smutní, protože jeho žena byla nemocná. Duch Svatý řekl: „Zvedni kámen, který zde leží. Vyhod' ho do vzduchu. Když dopadne dolů, řekni: ‚TAK PRAVÍ PÁN, soud postihne zemi.‘ Řekni mu, že v několika příštích hodinách uvidí ruku Boží.“

167 Řekl jsem to panu Woodsovi; který je dnes večer zde. A, myslím, že osm nebo deset mužů, nebo patnáct, kteří tam tehdy byli, když se to stalo; příští ráno, když Pán přišel ve vichřici a rozpáral horu okolo nás a usekal vrcholky stromů a uvolnil je a způsobil tři výbuchy a řekl: „Soud směřuje k Západnímu pobřeží.“

168 Dva dny poté se Aljaška skoro potopila. A od té doby se objevují po celém pobřeží náhlé výbuchy Božího soudu proti té duchovní cloně. Je železná opona, je bambusová opona a je opona z hříchů.

169 Civilizace se pohybovala se sluncem; stejně tak evangelium. Přišli z východu a šli na západ, tak jak chodí slunce. A teď je To na Západním pobřeží. Už To nemůže jít dál; kdyby To šlo dál, bylo by To zase zpátky na východě.

170 Prorok řekl: „Přijde den, který nebude moci být nazýván nocí či dnem,” chmurný den, mnoho deště a mlhy, dost na to, abyste věděli, že se máte připojit k církvi nebo zapsat své jméno do knihy. „Ale v čase večera bude Světlo.” Tento den se toto Písmo naplnilo.

171 To samé—to samé s-l-u-n-c-e, které vychází na východě je to samé s-l-u-n-c-e, které zapadá na západě. A ten stejný S-y-n Boží, který přišel na východ a prokázal Sám Sebe jako Boha zjeveného v těle, je ten stejný S-y-n Boží tady na západní polokouli, který ztotožňuje dnes večer Sám Sebe uprostřed církve, tentýž včera, dnes, a na věky. Večerní Světlo Syna přišlo. Tento den se toto Písmo před námi naplnilo.

172 Kde jsme v tomto Abrahamovském věku? Kde jsme v této velké době, kde stojíme, ta velká hodina, ve které žijeme? Všechna vidění byla naplněna.

173 A co když nějaký malý duchovní, náš přítel, spolupracovník sesterské církve, Junior Jackson, přiběhl ke mně jedné noci, byl jsem tam. Řekl: „Měl jsem jistý—jistý sen, bratře Branhame, znepokojuje mě to. Viděl jsem, jak se všichni bratři shromáždili na kopci.” Pokračoval: „Na tomto kopci jsi nás učil z dopisů, které byly napsány, vypadaly jako dopisy vytesané do kamene. Když jsi to dokončil, když bylo vše ukončeno, řekls nám: ‚Přistupte bliže,‘ a my jsme se všichni semkli dohromady.”

174 Řekl: „Tys někam sáhl a vypadalo to, že máš sochor a vrchol této malé pyramidy byl vyškubnut. A když se otevřel,” povídá, „byl to žulový kámen a nic na něm nebylo napsáno. A tys nám řekl ‚podívejte se na tohle.‘ A vy všichni. . . A my jsme se podívali.” Řekl: „Otočil jsem hlavu a všiml jsem si, že jdeš na západ, jak nejrychleji mohl, směrem k západu slunce.” Kolik z vás si to pamatuje? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.]

175 A stál jsem tam malou chvilku, dokud to Duch Svatý nezjevil. Řekl jsem: „Celá Bible, v takovém rozsahu, jak byla zjevena lidem skrze ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem Svatým, křest v Ježíšovo Jméno, a všechny tyto věci byly zjeveny; ale jsou zde tajemství, která jsou skryta uvnitř, protože Bible je zapečetěna sedmi Pečetěmi. Musím tam jít, abych to vypátral.”

176 Toho rána, kdy oněch sedm Andělů sestoupilo a trhalo zemi, všude létaly kameny, sedm Andělů stálo zde a řeklo: „Vrať se zpět do Jeffersonville, odkud jsi přišel, protože sedm Pečetí sedmi tajemství bude otevřeno.”

177 A dnes jsme tady, rozumíme *semenu hada*. Za několik dní, jestliže to bude Boží vůle, budeme rozumět správnosti *manželství a rozvodu*. A všem těmto věcem, které Bůh otevřel, každou Pečeť, tajemství, která zde byla od založení světa. A my jsme se radovali z Přítomnosti Jeho požehnání! To je pravda. Tento den, toto Písmo!

¹⁷⁸ Z časopisu *Život* jsem si o tom vystříhl článek: „Mystický kruh Světla se vznáší ve vzduchu nad Tucsonem a Phoenixem,” přesně tak, jak jsem vám to řekl skoro před rokem, než se to stalo, jak vypadal, asi jako trojúhelník. Obrázek toho visí tam dole v kostele. Vy, kteří odebíráte tento časopis, ho máte. Tak to tam bylo, úplně přesně. Řekli: „Je to dvacet sedm mil vysoké a třicet mil široké.” Dosud nerozumí, co se to stalo. Objevilo se to záhadně a stejně záhadně to i odešlo.

¹⁷⁹ Bratr Fred Sothmann, bratr Gene Norman a já, jsme tam stáli. Tři je svědectví. Jak je vzal na vrch hory; Petra, Jakuba, a Jana, aby podali svědectví. Stáli tam a sledovali to, když se to stalo, a viděli to probíhat.

¹⁸⁰ Tady To je, visící na obloze; tak vysoko, není tam vůbec žádná vlhkost, žádná vláha nebo něco, co by vytvořilo jakousi—jakousi mlhu. Jak tam mohli přijít? To se vraceli Andělé Boží poté, co odevzdali Poselství. Tento den se to proroctví naplnilo v našem středu. Tento den se toto Písmo naplnilo.

¹⁸¹ Hled'te, sedm Pečetí bylo otevřeno. Vichřice je na Západním pobřeží. A teď, nepromeškejte to, jako to udělali už dřívě.

¹⁸² A teď, naše pozornost je trošku blíže našemu dni. Co říká Písmo o dnešku a o době ve které žijeme? Ježíš mluvící. . . Nebudu mít čas se o všech zmínit, ale chtěl bych se zmínit o tomto, než budeme končit.

¹⁸³ Ježíš řekl ve svatém Lukášovi 17. kapitole 30. verši. Ježíš Kristus, Samotné Slovo! Věříte tomu? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Ježíš Kristus, Samotné Slovo učiněné tělem, mluvil a řekl, jak bude vypadat Slovo na konci času, jaké bude znamení konce světa. Řekl jim, povstane národ proti národu, ale také řekl: „Jak to bylo ve dnech Sodomy, tak to bude v den, kdy se Syn člověka zjeví.”

¹⁸⁴ Když Ježíš přišel na zem, On přišel ve jménu tří Synů. Syna člověka, který je prorok; Syna Božího; a Syna Davidova.

¹⁸⁵ A teď, On žil zde na zemi. Nikdy neřekl, že je Synem Božím. On řekl: „Jsem Synem člověka.” Sám Jehova nazval Ezechiele, a proroky: „Synem člověka.” Protože, On musel přijít jako prorok, aby naplnil Písmo. Mojžíš řekl: „Pán, váš Bůh, vzbudí Proroka podobného mně.” To je důvod, proč On zde nemohl být Synem Božím, protože byl Synem člověka. On. . . „Slovo přišlo k prorokům.” A On byl Slovo v Jeho plnosti. Syn člověka, ten—ten hlavní prorok. . . Ne hlavní prorok, ale Bůh-Prorok: „Plnost Božství v Ném byla tělesně.” Pročež, On byl Synem člověka.

¹⁸⁶ A teď, už dva tisíce let, je nám On znám jako Syn Boží, Duch.

¹⁸⁷ A v miléniu On bude Synem Davidovým na Trůnu. My všichni, kteří věříme Písmu, to víme.

188 A teď, Ježíš řekl, přesně na konci tohoto církevního věku, ve kterém žijeme, že: „Syn člověka bude opět zjeven, stejným způsobem, jako byl předtím, jak to bylo v Sodomě.”

189 Pozorujte jak, historicky, to On podal. On řekl: „Jak to bylo ve dnech,” prvně, „Noé, jak oni jedli, pili, ženili se, brali si za manželku.” Pak On přivedl, potom, nakonec, k Synu člověka, v Sodomě. Protože se zabýval židy; tady v Sodomě se On zabýval pohany. Tam je všechny utopil ve vodě soudu; zde, pohany, v Sodomě všechny spálil. Tak je to. Pohanský svět tam shořel: „A stejně tak to bude, až se zjeví Syn člověka.” Už zde není dost vody, ale tentokrát to bude oheň. Ježíš četl z toho stejného Genesis 23, ze kterého čteme nyní my, když četl o Sodomě.

190 Tak tedy, připouštíme, že stav, o kterém se mluvilo, o světském stavu Sodomy, sodomité, sodomský stav. My, každý z nás, ať na to řekne „amen”. My tomu věříme. V pořádku.

191 A duchovní stav Laodicei, přirozené církve, na to také řekneme „amen” a uznáme jejich znamení. Víme, že je tam každé znamení. Církev je v Laodicei. Víme to. [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.]

192 Víme, že svět je ve stavu Sodomy. Je to tak? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Uznáme to.

193 Ale co se znamením Abrahama, toho jediného očekávajícího zaslíbeného syna? To bylo to další.

194 Pamatujte si, tehdy tam měli Sodomu; měli svého posla. A Abraham měl Posla pro sebe.

195 Abraham čekal, den za dnem, navzdory, až se to stane, skoro nemožná věc. „Sára měla devadesát a on měl sto roků.” Podle zaslíbení Božího, on stále čekal. Uprostřed vši kritiky, on čekal na syna.

196 Stejně tak opravdový věřící čeká na toho zaslíbeného Syna, až se vrátí! Všimněte si, těsně předtím, než syn přišel, mu bylo dáno znamení. Není to znamení příchodu Syna, který má být zjeven královskému Semenu Abrahamovu, které čeká na Králova Syna, je to stejné, jak to bylo pro otce Abrahama, pro přirozeného syna? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Přesně tak? [„Amen.”] Ježíš to tak řekl, zde ve svatém Lukáši 17,30: „Než přijde ten čas, že Syn člověka bude zjeven, jak to On udělal ve dnech Sodomy, předtím, než byla Sodoma zničena.” My nyní vyhlížíme znamení.

197 Nyní si vezměme podmínky, jak to bylo v čase Sodomy. Všimněte si, oni všichni odešli do sodomie, svět.

198 Myslím, že jeden z filmových režisérů nedávno uvedl filmové představení a já jsem to mohl vidět, bylo to, *Sodoma*. Pokud budete mít možnost a nebude tam nic víc, podívejte se na to. Je to opravdu dobrý obrázek Spojených států dneška, Hollywood, přesně takový; stejné oblečení a všechno přesně tak, jak to dělali

tehdy; velké flámy holdující alkoholu a tak, náboženský kult člověka, takzvaný náboženský.

¹⁹⁹ Všimněte si, a Sodoma měla svědka a byl to chlapík jménem Lot, který byl Abrahamovým synovcem.

²⁰⁰ Abraham do Sodomy nešel, on a jeho skupina. Měl s sebou velkou skupinu, dost velkou, aby bojovala proti tuctu králů a jejich armádám. Takže, měl s sebou tedy velkou skupinu. Seděl tam jednoho dne pod dubem, když se mu nic nedařilo; nikdo s ním nic nenadělal, ale on se stále spoléhal na to zaslíbení.

Sledujte teď pozorně, než to uzavřeme.

²⁰¹ Jak tam tak seděl, přišli tam k němu tři muži. Dva z nich šli do Sodomy a kázali jim evangelium, aby vyšli, k Lotovi. Je to tak? [Shromáždění říká: „Amen.“—vyd.] Ale Jeden zůstal s Abrahamem. Sledujte, ten Jeden, který zůstal s Abrahamem byl Bůh Sám. Ti dva ostatní byli Andělé, poslové.

²⁰² A teď, dole v Sodomě, oni neudělali žádné zázraky, kromě toho, že je ranili slepotou. Kázání evangelia je vždy raní slepotou.

²⁰³ A teď se podívejte, na uspořádání tohoto dne. Je přirozená církev. Vždy v trojici, jak jsem řekl minulý večer, Bůh je ztělesněn. Byli tam sodomité; Lotovci; a Abrahamovci. Dnes je to úplně stejné, svět je uspořádán přesně tak.

²⁰⁴ Na něco se vás zeptám. Podívejte se na to uspořádání. Abraham nazýval toho muže, který s ním mluvil: „Elohim.“ Hebrejské slovo *Elohim* znamená „Jeden úplně dostačující, Jeden, který je Věčný Jeden,“ Elohim, Bůh Sám!

²⁰⁵ Na počátku, Genesis 1, řekl: „Na počátku Bůh . . .“ Vezměte tu to hebrejské slovo, jedno z dvojího, nebo, spíše, řecké slovo: „Na počátku *Elohim* stvořil nebe a zemi.“

²⁰⁶ Zde, On, v Genesis, tu, okolo 22, On opět řekl, nebo—nebo okolo 20, On řekl, a pojmenoval toho muže „Elohim.“ Proč to udělal? Bůh, představený v lidském těle, který sedí s Abrahamem a jí telecí sendvič, pije trochu mléka a jí trochu chleba. Bůh Sám, a pak zmizel přímo před Abrahamem.

²⁰⁷ Ale On mu dává znamení. Všimněte si. A to znamení bylo, že se On obrátil Svými zády ke stanu.

²⁰⁸ A vzpomeňte si, Abraham, jeho jméno bylo několik dní předtím *Abram*, a Sára předtím byla *Sarai*; S-a-r-a-i, potom S-á-r-a, a A-b-r-a-m na A-b-r-a-h-a-m. *Abraham* znamená „otec národů.“

²⁰⁹ A teď to sledujte velice pozorně a my uvidíme uspořádání hodiny, ve které nyní žijeme, jak nám řekl Ježíš, abychom to uspořádání hledali. Teď jsme viděli celý zbytek toho; teď se podívejme na královské Semeno, jaké uspořádání bychom tady měli vidět.

210 A teď tento muž řekl: „Abrahame, kde je tvá manželka, Sára?”

A Abraham řekl: Ona je ve stanu za Tebou.”

211 A teď, On ji nikdy neviděl. Jak On věděl, že jeho jméno bylo *Abraham*? Jak On věděl, že její jméno bylo *S-á-r-a*? „Abrahame, kde je tvoje manželka Sára?”

Řekl: „Ona je ve stanu za Tebou.”

212 On řekl: „Já. . .” „Já,” osobní zájmeno. „Já tě navštívím podle toho zaslíbení. Tvoje manželka bude mít to dítě. Vy jste Mi důvěřovali, Já se to nyní chystám udělat, přicházím to sdělit.”

213 A Sára, ve stanu, vzadu, tajně poslouchala nebo špehovala, jakkoli to chcete nazvat, poslouchala skrz stan, smála se do rukávu a řekla: „A teď, mně, taková stará žena jako jsem já, bude mít rozkoš se svým pánem; a on je také starý, příliš, má už skoro sto let? Proč, to se nestalo po mnoho, mnoho let.”

214 A ten Muž, M-u-ž, seděl tam v lidském těle a jedl, pil a jedl jako obyčejný člověk; se Svými zaprášenými šaty a se Svýma zaprášenými nohama, a Abraham mu je umyl. Bůh, On Sám, rozhlížel se, a On řekl: „Proč se Sára směje, vzadu ve stanu, když *toto* říkám?” On věděl, mohl rozeznat Sářiny myšlenky ve stanu za Ním. Je to tak? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.]

215 Tak tedy, když Královské Semeno Abrahamovo přišlo na zem, jaké znamení tím On ukazoval, Syna člověka. Šimon k Němu jednoho dne přišel; Ondřej ho přivedl. On řekl: „Tvé jméno je Šimon. Jsi syn Jonášův,” řekl On. Vidíte, to z něj udělalo věřícího.

216 Filip šel a přivedl Natanaele; vrátil se a řekl: „Pojď, uvidíš Muže, Kterého jsme my—my našli; Ježíše z Nazaretu, syna Josefova.”

217 On řekl: „Tak tedy moment počkej. Mohlo by z toho fanatismu vzejít něco dobrého?”

On řekl: „Pojď, uvidíš.”

218 Když Filip přišel s Natanaelem do Přítomnosti Ježíše, Ježíš se na něj podíval a řekl: „Popatřte, Izraelita, ve kterém není lsti.”

On řekl: „Mistře, kdys mě Ty poznal?”

219 Odpověděl: „Dříve, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod stromem, viděl jsem tě.”

220 On řekl: „Mistře, Ty jsi Syn Boží. Ty jsi Král Izraele!”

221 Když přišla ta malá žena u studny, ve svém nemorálním stavu, nějaké malé panoramatické, něco jako toto, aby nabrala nějakou vodu. Ježíš poslal Své učedníky pryč, aby nakoupili pokrmy. Když ona přišla nabrat vodu, On řekl: „Přines Mi napít, ženo.”

222 Ona odpověděla: „Není zvykem, abys to takhle říkal. My tady máme segregaci. Tak tedy, vy židé nemáte s námi samaritány nic společného; a my nemáme nic společného s vámi.”

223 On řekl: „Ale, ženo, kdybys věděla, s Kým mluvíš, požádala bys Mě, abych ti dal napít. Dal bych ti vody, abys sem nemusela chodit nabírat.”

224 Zjistil, jaký je její stav, co to bylo. On řekl: „Běž a přiveď sem svého manžela.”

Ona řekla: „Nemám žádného manžela.”

225 Řekl: „Řeklas pravdu. Mělas jich pět a ten, se kterým teď žiješ, není tvůj.”

226 Ona řekla: „Pane, myslím, že jsi prorok. My víme, že když Mesiáš přijde, tak On nám ukáže tyto věci.” [Bratr Branham poklepal čtyřikrát na kazatelnu—vyd.]

Ježíš řekl: „Já jsem On.”

227 Nato ona běžela do města a řekla: „Pojďte, uvidíte Muže, Který mi řekl věci, které jsem udělala. Není to ten skutečný Mesiáš?”

228 Sledujte, On to udělal už před židy a samaritány, ale ne před pohany. My pohané, národy, jsme byli v tom čase neznabozi, ostatní národy, nosící klacek na svých zádech, uctívající modly. My jsme nevyhlíželi žádného Mesiáše.

229 On se zjevuje jen těm, kteří Ho hledají a my bychom Ho měli hledat.

230 Ale ti, kteří tvrdili, že Ho vyhlížejí, sama církev, když uviděli, že se tak stalo, řekli: „On je ďábel. On je věstec, Belzebul!”

231 A Ježíš řekl: „Tento hřích jim bude odpuštěn,” protože On ještě neumřel. „Ale,” řekl, „jednoho dne přijde Duch Svatý a udělat tu stejnou věc a říci proti Němu jediné slovo, nebude nikdy odpuštěno.” To je tento den, kde každé Slovo musí být v souladu. „Říci slovo proti Tomuto; tohle nebude nikdy odpuštěno ani v tomto světě ani v budoucím světě.”

232 To bylo to Královské Semeno Abrahamovo. A zde toto Královské Semeno Abrahamovo, které přišlo kvůli identifikaci onoho Muže sedícího tam s Abrahamem, přišlo dokázat, že to byl ten samý Bůh, který to zaslubuje pro tento den, „Tak jak to bylo ve dnech Sodomy, tak to bude při příchodu Syna člověka, když On zjeví Sebe Sama jako Syna člověka.” Amen. Toto je ten den pro naplnění tohoto Písma.

233 Podívejte se na uspořádání, jaké máme dnes. Podívejte se na církev, kde Syn Boží . . . Podívejte se na chmurný den. Podívejte se na všechna ta proctví. Tak tedy, divná věc, naše navš- . . . my jsme pak zavinili, že to uspořádání musí být jako v Sodomě.

234 Přišli tam spolu tři, tři skvělí muži seslaní z nebe. To připustíme. Tři z nich; Jeden zůstal s Abrahamem. Oni všichni

se tam vydali, ale Jeden zůstal s Abrahamem. Zbytek šel do Sodomy. Je to správně? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] A Abraham měl změněné jméno z Abrama na Abrahama. Pravda? [„Amen.”]

²³⁵ Ani jednou v historii, církev na světě nikdy neměla evangelistu s jménem končícím na h-a-m, až do dneška, Billy G-r-a-h-a-m. Je to tak? [Shromáždění: „Amen.”] G-r-a-h-a-m, šest písmen. A-b-r-a-h-a-m je sedm písmen. Ale G-r-a-h-a-m je jen šest písmen, což je svět, člověk. Vidíte?

²³⁶ Pohleďte, co to bylo dnes vysláno, je jim posly z nebe.

²³⁷ Je zde na zemi muž, který káže pokání tak srozumitelně jako Billy Graham? Byl tu člověk, který měl takový vliv na lidi jako Billy Graham? Nikdy tady nebyl, světově, takový muž. Ó, Billy Sunday, a tak dál, byl zde ve Spojených státech, ale Billy Graham je znám celosvětově. Víte odkud vyvolává? Ze Sodomy.

²³⁸ A on dostal svůj doprovod, skupinu z letniční církve, Orala Robertse.

²³⁹ Ale co Vyvolená skupina? Jaký druh znamení by měli vidět? Co by měli mít? Halelujah! „Bude to Světlo v čase večera.” Tento den se toto Písmo naplnilo. [Shromáždění se raduje—vyd.] Tento den se Boží zaslíbení naplnilo. Víme, že to musí být Pravda. On je dnes večer zde jako zde On byl tenkrát.

²⁴⁰ A teď, kázat to, co jsem řekl před chvílí, jestliže cokoli kážete a je to Pravda evangelia, potom se Bůh zavázal, že to potvrdí. Je to opravdové? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Tak tedy, jestli je to tak, ať Bůh, který napsal Slovo, ať Bůh, který prorokoval, ať Bůh, který je Bohem Slova, jde vpřed a dokáže, že On je stále Bohem.

²⁴¹ Jak šel Eliáš na horu; sledujíc, Elizeus šel, sledujíc Eliáše, řekl: „Chci dvojitou porci.” A ten plášť, který byl na Eliášovi, spadl na Elizea. On sešel dolů a přehnul tu deku a udeřil na řeku a řekl: „Kde je Bůh Eliášův?” A ta samá věc, která se stala Eliášovi, stala se i Elizeovi.

²⁴² A to samé evangelium, ta samá Moc, ten samý Syn člověka, který byl včera, dnes, a bude na věky. Židům 13,8. Věříte Tomu? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] Pak se vás zeptám. Já nemohu být Jím, ale On je zde. [„Amen.”] My jsme jen nositelé.

²⁴³ Někteří z vás lidí zde, to je nemocní a postižení, jenž víte, že vás neznám, ať nyní Bůh . . . jestliže se mohu dost pokořit. Modlete se a žádejte Boha.

²⁴⁴ Nemyslím si . . . Není zde v budově modlitební lístek, že ne? Ne, já ne . . . Nerozdali jsme vůbec žádné modlitební lístky. Budeme mít modlitební shromáždění v . . . nebo uzdravování nemocných, v církvi. Ale, modlete se.

²⁴⁵ A vy víte, že jsem pro vás úplný cizinec. Vidíte, vy mě znáte, Jeffersonville! Nechci, aby to lidé z Jeffersonville dělali. Chci,

aby to byli lidé odněkud. Vidíte, že Bůh stále zjevuje! Vidíte, že On je stále tentýž včera, dnes, a na věky!

246 Dělejte jak ta malá žena činila. Prošla a řekla: „Věřím tomu Muži.“ Měla krvotok a řekla: „Kdybych se jen mohla dotknout lemu Jeho roucha, věřím, že bych byla uzdravena.“ Je to tak?

247 Tehdy se Písmo naplnilo kvůli její víře. „On obvázal srdce, zlomené srdce, uzdravil nemocné a chromé.“

248 Když se dotkla Jeho šatu, vyšla ven a posadila se, On se otočil a řekl: „Kdo se Mě to dotkl?“ Jak by to mohl vědět, v takové velké tlačnici, asi třicetkrát větší než je tady dnes večer, bylo jich tam tisíce? Jak by to mohl vědět? Řekl: „Kdo se Mě to dotkl?“ Neřekl to jen proto, aby to bylo řečeno; řekl to, protože to byla pravda. A On řekl: „Kdo se Mě to dotkl?“ A přímo se rozhlédl a uviděl malou ženu, tam kde seděla nebo stála, nezáleží na tom v jaké byla pozici, řekl jí, že její krvotok je pryč.

249 To byl Ježíš včera. Takový je On dnes. Věříte tomu? [Shromáždění říká: „Amen.“—vyd.]

250 Já tě neznám; Bůh ano. Ale ty máš bolesti v boku a to tě znepokojuje. To souhlasí. Sedíš tady a modlíš se za to. Jsem pro tebe cizí, jsme cizí jeden pro druhého? Vstaňte, jestli je to tak. Neznám vás. Je to *ten* muž právě zde v rohu, ten mladý člověk. Máš také něco s hrdlem. To souhlasí. Ty se za to modlíš. Jsi z něčeho nervózní. Budeš muset opustit shromáždění, protože jsi kněz, máš nějaké povinnosti, o které se musíš postarat. Tak je to. Hmh. Věříš, že Bůh ví, kdo jsi? Ctihodný pan Smith, a teď můžeš jít a jsi uzdraven. Ježíš Kristus tě uzdravil. Běž na své shromáždění; tvé hrdlo tě nebude zlobit.

Kdo se ho dotkl?

251 Je zde muž, který sedí přímo *zde* vzadu; trpí. Má nádor na levé plíci. On ne . . . On není odsud. Byl jsi horníkem. To souhlasí. Jsem pro tebe úplně cizí. Pokud je to pravda, zamávej rukou. Nádor je na tvé levé plíci a ty odjíždíš přímo na operaci. Je to tak? Nejsi odsud. Nejsi z tohoto města. Jsi z Virginie. To souhlasí. Věříš, že Bůh ví, kdo jsi? Pan Mitchell, tak je to, běž domů a měj se dobře. Ježíš Kristus tě uzdravuje. Zeptejte se toho muže! Nikdy v životě jsem ho neviděl. Seděl tam a modlil se.

Tento den, toto Písmo!

252 [Bratr Branham se otočil zády ke shromáždění—vyd.] Zde sedí žena, právě zde vzadu, za mnou, jako byla Sára ve stanu. Modlí se za dceru. Vstaň. Dcera zde není; dcera je pryč. A s tebou je to stejné, jako když žena přišla k Ježíšovi, když měla ženu, která byla krutě trýzněna ďáblem. Ta žena je . . . dívka je posedlá démonem. Není zde. Ona je z . . . Vy jste ze Severní Karoliny. Věříš tomu? A je to pravda, že ano? Paní Orders, můžeš jít domů. Pokud věříš celým svým srdcem, najdeš svou dceru, jako byla nalezena, když šel Ježíš tehdy kolem, řekl, že byla uzdravena.

²⁵³ Tento den, toto Písmo; znamená Sodomy, znamená super Semene, znamená přirozené církve! Tento den se toto Písmo naplnilo v našem středu. Věříte tomu? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.]

²⁵⁴ Přijmete Ho právě nyní jako svého Spasitele, lékaře? Povstaňte, každý z vás, a řekněte: „Přijímám své uzdravení. Přijímám Ho jako svého Spasitele. Přijímám Ho jako svého Krále.” Všichni se postavte.

Tento den! Poslouchejte, přátelé.

²⁵⁵ „On četl Písmo, vrátil Bibli knězi a,” řekl, „všechny oči lidí byly upřeny na Něj. A On na ně pohlédl a řekl: „Tento den se toto Písmo naplnilo.””

²⁵⁶ Četl jsem Písmo, s tuctem nebo více důkazy, že žijeme v posledním dni, generaci, která uvidí Ježíše Krista, jak se vrací na Zem. A já vám dnes večer opět říkám, tento den se toto Písmo naplnilo před vašimi zraky.

²⁵⁷ Vy v Tucsonu, vy v Kalifornii, vy v New Yorku, vy, kteří jste propojeni telefonem, tento den se toto Písmo naplnilo před vašimi zraky.

²⁵⁸ Radujte se a veselte se, že Manželství Beránka je blízko, a, Její (Nevěsta) Jeho Nevěsta se připravuje.

²⁵⁹ Pozvedněme ruce a vzdejme Mu slávu, vy všichni lidé. Bůh vám žehnej. [Shromáždění se nepřestává radovat a chválit Boha—vyd.]

TENTO DEN SE TOTO PÍSMO NAPLNILO CZH65-0219

(This Day This Scripture Is Fulfilled)

Toto Poselství bylo proneseno bratrem Williamem Marrionem Branhamem v pátek večer, 19. února 1965, v Parkview Junior High School posluchárně v Jeffersonville, Indiana, U.S.A., bylo vzato z magnetofonové nahrávky a zde nezkráceně vytištěno a je šířeno bezplatně Voice Of God Recordings.

CZECH

©1995 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org